25/09/2019

«Γεύση από Ελλάδα» στο Τσάντλερ της Αριζόνα!

/ Ομογένεια

Για ακόμη μία χρονιά, το 36ο ετήσιο φεστιβάλ φαγητού «Taste of Greece» θα φέρει γεύσεις από Ελλάδα στο Τσάντλερ της Αριζόνα, το τριήμερο 4-6 Οκτωβρίου. Ο περιβάλλοντας χώρος του Ιερού Ναού της Αγίας Αικατερίνης αναμένεται να γεμίσει με περισσότερους από 10.000 επισκέπτες, ενώ 300 εθελοντές προετοιμάζουν χιλιάδες μερίδες φαγητού.

«Από το φαγητό μέχρι τις παραδοσιακές ελληνικές φορεσιές, φέρνουμε σε επαφή τα παιδιά και τους γείτονές μας με τον ελληνικό μας πολιτισμό», δήλωσε στην εφημερίδα «SunTan Sun» η Νοκολέτ Ράιτ (Nicolette Wright), μέλος της ενορίας και εθελόντρια.

«Το φεστιβάλ είναι μια ευκαιρία να προβάλουμε την ελληνική κουζίνα, τη μουσική και τους χορούς μας και να ενισχύσουμε τις σχέσεις μας με τους φίλους, την οικογένεια και τους γείτονές μας», πρόσθεσε η Βάνζ Αρτσουλέτα (Vange Archuleta), εθελόντρια από το 1985 και πρώην πρόεδρος του φεστιβάλ.

Η συντονίστρια των εθελοντών για φέτος, Δήμητρα Ατγουντ (Dimitra Attwood), εξηγεί: «Οταν πηγαίνετε στο σπίτι ενός Ελληνα, θα αποκτήσετε έναν νέο καλό φίλο, θα μάθετε πολλά για την ιστορία του – και ποτέ δεν θα φύγετε πεινασμένοι».

«Είναι δύσκολο να διατηρήσουμε τον πολιτισμό μας και να τον μεταλαμπαδεύσουμε χωρίς την βοήθεια της Εκκλησίας», λέει η Ράιτ, της οποίας οι προ-παππούδες ήταν από τις πρώτες ελληνικές οικογένειες που έφτασαν στην Αριζόνα.

Τα παιδιά τους -οι παππούδες της Ράιτ- παρακολουθούσαν κάθε απόγευμα το ελληνικό σχολείο, αλλά δεν απαίτησαν ένα επίσημο ελληνικό σχολείο για τα παιδιά τους, δηλαδή τους γονείς της.

«Από γενιά σε γενιά, αφομοιωνόμαστε ολοένα και περισσότερο στην αμερικανική κουλτούρα, έτσι, ως γονείς, οφείλουμε να κρατάμε ζωντανό το λίκνο της παράδοσης», λέει η κ. Ράιτ.

«Τώρα βλέπω τα παιδιά μου να μαθαίνουν τα ίδια πράγματα και να φορούν ακόμη και τις ίδιες στολές που φορούσα όταν ήμουν παιδί», δηλώνει. «Ακόμα και όταν ήμουν 9 μηνών έγκυος δεν έχασα λεπτό από το φεστιβάλ», τονίζει.

Οι γονείς της Αρτσουλέτα μετανάστευσαν στο Ουαϊόμινγκ στα μέσα της δεκαετίας του 1900. Εκεί δεν υπήρχαν ελληνικά φεστιβάλ, «αλλά μια δεμένη κοινότητα Ελλήνων που διατήρησε τις παραδόσεις του πολιτισμού της μέσω της εκκλησίας των γιορτών και των οικογενειακών δεσμών», συμπληρώνει.

Πηγή: www.ekirikas.com